

عنوان مقاله:

طراحی مدلی جهت ارزیابی پیمانکاران در برونسپاری پروژه های عمرانی شهرداری (مورد مطالعه: شهرداری منطقه ۳ تهران)

محل انتشار:

دوماهنامه نخبگان علوم و مهندسی، دوره 5، شماره 1 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسنده:

غزاله کاتب - کارشناسی ارشد مدیریت تکنولوژی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

برون سپاری یکی از راهبردهای سازمان ها برای صرف کارای منابع و امکانات در حوزه ی پروژه های عمرانی است. برون سپاری یکی از جذاب ترین گرایش های موجود در صنعت به سبب کاهش هزینه ها است، هر چند می تواند یکی از عوامل کاهش مخاطره نیز محسوب شود. یک سازمان از طریق برونسپاری می تواند به فناوری، افراد و فرآیندهایی دسترسی داشته باشد که دسترسی به آن را از طریق دیگر صرفه جویی اقتصادی ندارد. اغلب برون سپاری امکان دسترسی به فناوری های پیشرفته را فراهم می کند. برون سپاری می تواند راهی برای استفاده از فناوری روز، دستیابی به کارشناسان خبره و در نتیجه بهبود کیفیت ارائه خدمات مربوط به سازمان و مشتریان شود. هدف از انجام پژوهش حاضر شناسایی ابعاد، مولفه ها و معیارهای ارزیابی صلاحیت و انتخاب پیمانکاران در پروژه های عمرانی شهرداری منطقه سه تهران با تکنیک دلفی فازی و اولویت بندی و وزن دهی به آنها با تکنیک بهترین- بدترین (BWM) است. جامعه و نمونه آماری پژوهش حاضر ۲۲ نفر از خبرگان ارشد شهرداری منطقه ۳ تهران که حداقل دارای ۱۰ سال سابقه کار اجرایی در انتخاب و ارزیابی پیمانکاران شهرداری تهران را دارا می باشند؛ تشکیل می دهند. ابتدا با مرور جامع مبانی نظری و پیشینه پژوهش های برون سپاری و انتخاب شاخص های ارزیابی پیمانکاران پرداخته شد. سپس با استفاده از دو دور توزیع پرسش نامه های دلفی فازی مولفه های پژوهش شناسایی گردید. آنگاه با استفاده از پرسش نامه های مقایسات زوجی و تکنیک BWM ابعاد و شاخص را وزن دهی و اولویت بندی گردیدند. نتایج پژوهش حاضر می تواند دید جامعی را به خبرگان شهرداری تهران در خصوص انتخاب بهترین پیمانکار در پروژه های عمرانی ارائه نماید.

کلمات کلیدی:

برون سپاری، پروژه های عمرانی، تکنیک دلفی فازی، تکنیک بهترین - بدترین (BWM)

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1142586>

